

Fərqanə Səfərli

DÜNYANIN DÜZ VAXTINA

Mən elə bildim böyüyüb
Yetir insan öz baxtına.
Demə, əyri yol gedirmiş
Dünyanın lap düz vaxtına.

Yəhər yüklü ağırları,
Dartır köhlən sağrıları,

Qaçır alma oğruları
Həvvanın ta qız vaxtına.

Yorğun idi dar ağacı,
Ölüm də baxdı qıyğacı,
Laylaların ən qısqancı
Dönük çıxdı saz vaxtına.

Kəpənək doğuşdan bəri,
Bir ipəkdi, bir də dəri,
Qışın oğlan həndəvəri
Çəkdi yolun yaz vaxtına.

QALANLARIN QİBLƏSİ

Tərs hiylənin yaddaşına
Düz yol çəkdim körpülərdən.
Həqiqətlər gün saymadı
Təqvimdəki son qəmərdən.

Asta-asta yel oynadı,
Dəyirmanı dərd götürdü.
Buğda sözün geri çəkdi,
Acanlar şansın itirdi.

Güzar ustalaşmış keçdi
Xəyalların kəm ucundan.
Eşq birtəhər yolun seçdi
Tünd badənin dəm ucundan.

Günah quduzlaşıb qaçdı
Xəyanətin kəndirindən.
Yol-yolağa “çiçək tökdü”
Yaltaqlığın ənbərindən.

Sonra... kaman zilə çıxdı -
“Do”, “re”, “mi”nin cərgəsindən.
Ölənlərə hava tutdu
Qalanların qıbləsindən...

SƏNSİZLİYİN SOL TƏRƏFİ

Sol yaxamda sancağım
Paslanıb sənsizlikdən.
Yuxuya vermə məni,
Yuxuma da girmirsən.

Bəsləyib göyərçini
Pəncərəmə qoymuşam.
Sülhün qara üzüylə
Didərgin məktubları
Yem qabına salmışam.

Qisas anın gözlədi
Ümidli ayaqlarım.
Bu yolda iz tanıdım:
Gördüm şeytan gor qazır,
Mələklər tapdalayır.

Hönkürtümü eşitmir
Dekabrın gəlişi.
İlin canı burnunda:
Dönən çoxdan dönərdi,

Vidalaşmış qəlb işin.

Nəfəsində günahın,
Çiyində də andlarım.
Yorulanda de bilim:
Belə necə uçursan,
Daşdandı qanadlarım?

GƏLİRƏM

Yerin pis əməlindən
Üşüyürəm, İlahi -
Göydə bir ocaq qala,
Qızınmağa gəlirəm.

Çiyindəki hörüklər
Mələklərə yol açıb -
Dəftərimi bilməkçün
Arınmağa gəlirəm.

Qaranlıq peşimandı,
Qardaş bilib işığı -
Kəfənin iç üzünə
Sarınmağa gəlirəm.

Biz uçmaq vərdisini
Doğuluşdan itirdik -
Bir kəpənək belində
Barınmağa gəlirəm.

YENƏ

Yenə durna qatarı,
Yenə sazaq bir hava.
Yenə könülüm yön alır
O isti uzaqlara...
Yenə gün batımını gözləyir qamış səsi,
Bir də həsrət qoxuyan
Kədərimin naləsi...
Yenə günəş gedəcək
Öz doğma ocağına.
Yenə düşər qaranlıq
Yerin kor bucağına.
Yenə...
Yenə burda mən,
Bir də azgın ümidlər -
Həm məni, həm özünü
Xəyallara kilidlər.

BEŞ NÖMRƏLİ PALATA

Beş nömrəli palata:
Burda bir xəstə yatıb -
Canı möhkəm yansa da,
Ruhu rahatlıq tapıb...
Onun can otağında
Bir pəncərə, dörd divar
Və
Gözləriylə ağ divara yazdığı
Qara sualları var...
“Ciyərim nə rəngdədi,
Qəlbimdə qan hardadı?
Beynimə gedən yolun
Qapıları burdadı?!”
Deyib sıxdı köksünü,

ŞƏNBƏ ÜÇÜN NƏZM

Həkimin gözlərində
Axtarırdı özünü...
...Gecə çox ağır keçdi,
Basıldı qara düymə.
Dərdindən o, söylədi
Növbədəki həkimə...
Səhər beş dəqiqəlikdə
Verildi bu məlumat:
“Beşinci palatayı
Evə yazın tam rahat...”
Diaqnoz:

Ruh adamı,
Xəstəliyi sevgidi -
Onun yeri bura yox,
Sevdiyinin evidi.

SEVGİ VALSI

Gəl, rəqs edək sənislə,
Mələklər savab yazsın
Çiyimizdə ritmlə...
Gəl, üzümüz ölümə
Dözək hər bir zülmə.
Zaman şərə qarışsın,
Gecənin işıqları
Gözümüzədən alışsın...
Tərləsin əllərimiz
Valsın şən notlarında.
Büdrəsin ayağımız
Zər qırçınıl donumda.
Cismim ağırılıq etsin,
Sol qoluna əksimi -
Oynayaq sənin ilə
Ölumsuzlük rəqsini.

Yorulmuşuq neçəməiz...

Görən, hardan baxasan
Adəmin həyatına?
Elə hey səmt yozuruq,
Yerin yeddi qatına.

Cəhənnəm mələkləri,
Bezibdi əlimizdən.
Torpağın toxum payı
Kök atıb dərdimizdən.

Bu yer qoşa budaqdı
Birindən bar almışیق.
Çoxu ürəyə düşüb,
Özümüz tək qalmışیق.

Hərdən sınaq tapmışیق,
Göylərin cığırında.
Dəhşət görüb azmışیق

Dünyanın axırında.

Şirin yuxu qaçıрмаq,
Gözlərə tələ deyil.
Bir kəpənək uçurmaq,
“Təkamül” hələ deyil.

Seyrələn buludlara
Çətir tutmaq peşəməiz.
Günah adı günahdı
Yorulmuşuq neçəməiz.

Yaşamaq asan işdi,
Ölmək çətinə dönüb.
Anası bəşər olan
Övlad yetimə dönüb.

CÜT TƏKLİK

Sənlə mən tək rəqəm,
Cütlüyümüz yox -
Sən elə təkliksən,
Mən də sənintək.
İkimiz bir bizi yaradırıq tək...
Cismimiz ikidi,
Qəlbimiz iki -
Tale bölünəndi iki- ikiyə,
Cavab qismətdədi:
Yenə sevgi tək...

QƏFİL GƏLƏN QAFİL

Qəfil dedik taleyin daş-kəsəkli yoluna -
Qəfil yıxar,
Qəfil əzər,
Qəfil dizi qanadar.
Qəfil yolda it ulayar,
Cırtdanımız div tapar...
Çağrılmamış qonaq kimi
Oturub süfrə başında
Bir tikə çörək kəsmək
Qəfilliyə yaraşmır...
Qəfil gələn qasırgadı,
Qəfil gələn səbirdi.
Qəfil gələn aqıl deyil,
Qəfil gələn qafildi...
Bir ağıllı fikirləşər,
Qafil vurub çay keçər -
Suda batmaz,
Odda yanmaz:
Qəfil yerdə özünə
Bir nəfərlik yer seçər.